

Adını Sanını Değil Vicdanını Belle

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Ekim 2014

Kızılca kıyamet kopmadan
Boylu boyunca canlı cesetler
Kesmişken hesabı
Ve hükme varmış çoğu
Bitimsiz ihtirasın
Ahenksiz tınısı dağlarken ölü ruhları.
Mecali bitti bitecek
O mazlum ki;
Kalır mı yerde ahı...
Ey zulmün bitimsiz devinimi
Sanma ki rahat edecek řu koca guruh.

Ters yüz edin o münafık maskeleri
Sür git neyin telaşdır bu.
Göçebe ruhlar,
Dar mezarlar
Kılı kırk yarmış iken ömür boyu
Hiç mi hicap etmezsin,
Eşkâlin midir söyle
Şu soluk benizli soytarı
Düşmüş iken içine o boyu küpünün
Hani elinde tuttuğun o kırık kulpu.

Kadın, erkek bilin ki;
Beyhudedir telaşın
Zinciri çoktan dolamışsın boynuna
Kalp dediğin o küçük yumru
İçerisinde sakladığın o sayısız kötü huyu.
Kuş sesi, yürekteki inilti
Duydun sanma asla
Bastır artık řu nefsin boğumunu.
Nefret belli ki tek besinin,
Sürgün olduğun o doyumsuz nefsin
Şu işaret parmağına yönelt gönül gözünü
İstiflenmiş tüm öfkenin

Ve ölümü kuşatan o eğreti kinin.

Öbek öbek adı insan,
Sersefil onca mazlum
Merkezi üzünçlerin
Sıtkı sıyrıldı şeytanın dahi.
Çarmıha gerilmiş tüm düşler
Dile kolay koca bir ömür
Çoktan nihayete eren,
Yine de tükenmek bilmez
O dipsiz, sonsuz istekler.
Bir lokma ekmek neyine yetmez
Kırk yamalı hırka değil midir
Nefsini örten.
Bin düşün bir söyle
Adını sanını değil, vicdanını belle.